سرود محبت

اگر به زبانهای مردم و فرشتگان سخنگویم و محّبت ا نداشته باشم، مثل نحاس صدادهنده و سنج فغان کننده شدهام.²و اگر نبوّت داشته باشم و جمیع اسرار و همه علم را بدانم و ایمان کامل داشته باشم بهحدّی که کوهها را نقل کنم و محبّت نداشته باشم، هیچ هستم. و اگر جميع اموال خود را صدقه دهم و بدن خود را بسیارم تا سوخته شود و محبّت نداشته باشم، هیچ سود نمیبرم. ⁴محبّت حلیم و مهربان است؛ محبّت حسـد نمـیبرد؛ محبّـت کـبر و غـرور نـدارد؛ ٔاطـوار ناپسندیده ندارد و نفع خود را طالب نمیشود؛ خشم نمـیگیرد و سـوءظنّ نـدارد؛ ٔاز ناراسـتی خوشـوقت نمیگردد، ولی با راستی شادی میکند؛⁷در همهچیز صبر میکند و همه را باور مینماید؛ در همه حال امیدوار میباشد و هر چیز را متحمل میباشد.⁸محبّت هرگز ساقط نمیشود و امّا اگر نبوّتها باشد، نیست خواهد شد و اگر زبانها، انتها خواهد پذیرفت و اگر علم، زایل خواهد گردید.^وزیرا جزئی علمی داریم و جزئی نبوّت مینماییم،¹¹لکن هنگامی که کامل آید، جزئی نیست خواهد گردید.¹¹زمانی که طفل بودم، چون طفل حرف میزدم و چون طفل فکر میکردم و مانند طفل تعقّل مىنمودم. امّا چون مرد شدم، کارهای طفلانه را ترک کردم.¹²زیرا که الحال در آینه بطور معمّا مىبينيم، لكن آن وقت روبرو؛ الآن جزئي معرفتی دارم، لکن آنوقت خواهم شناخت، چنانکه نیز شناخته شدهام.¹³و الحال اين سه چيز باقي است، یعنی ایمان و امید و محبّت. امّا بزرگتر از اینها محبّت

Though I speak with the tongues of men and of angels, and have not charity, I am become as sounding brass, or a tinkling cymbal. And though I have the gift of prophecy, and understand all mysteries, and all knowledge; and though I have all faith, so that I could remove mountains, and have not charity, I am nothing. And though I bestow all my goods to feed the poor, and though I give my body to be burned, and have not charity, it profiteth me nothing. Charity suffereth long, and is kind; charity envieth not; charity vaunteth not itself, is not puffed up, 5Doth not behave itself unseemly, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil; Rejoiceth not in iniquity, but rejoiceth in the truth; Beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things. Charity never faileth: but whether there be prophecies, they shall fail; whether there be tongues, they shall cease; whether there be knowledge, it shall vanish away. For we know in part, and we prophesy in part. 10 But when that which is perfect is come, then that which is in part shall be done away. 11 When I was a child, I spake as a child, I understood as a child, I thought as a child: but when I became a man, I put away childish things. 12 For now we see through a glass, darkly; but then face to face: now I know in part: but then shall I know even as also I am known. 13 And now abideth faith, hope, charity, these three; but the greatest of these is charity.

است.